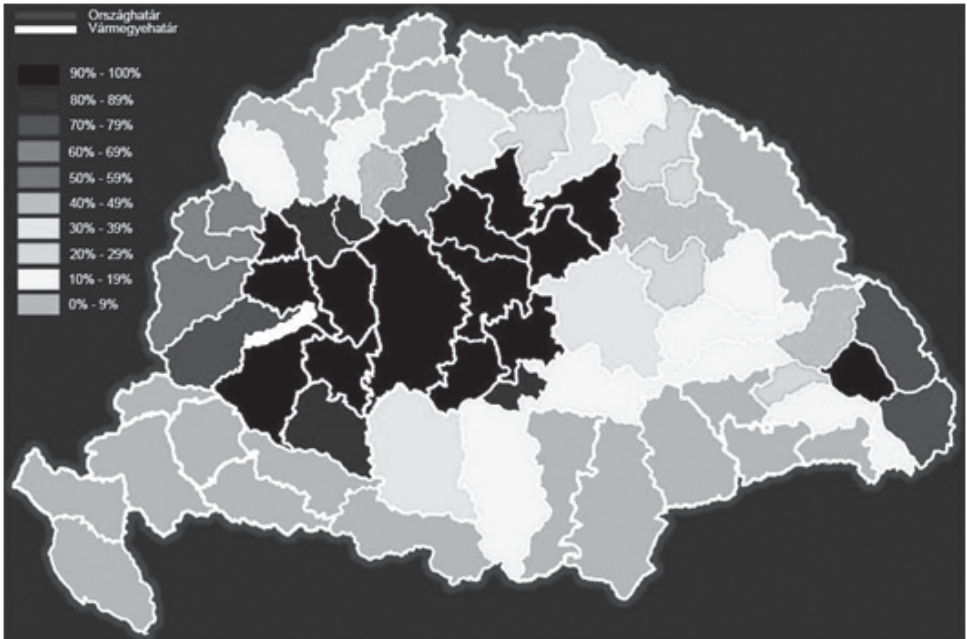

Csak a számok nem hazudnak

Telekinek volt egy piros térképe. Nekem fekete térképem van. Hogy miért csináltam ezt a térképet? Amikor az elcsatolt területek visszaszerzésének témája felmerül, folyamatosan azzal az ostoba frázissal találom magam szemben, hogy nem lenne jó, mert az elcsatolt területek mára tele vannak románnal, szlovákkal, stb. Többek közt ez is vezérelt a munkám során, hogy bizonyítsam, ez mekkora blödség.

Minden egyes vármegyének kiszámoltam az etnikai összetételét. Mind-egyiket nagyjából az 1910-es határok mentén. Nem mindenhol tudtam ugyanis követni az eredeti határokat, mert időközben elég sok település összeolvadt a mellette lévővel. Volt olyan, amit szimplán csak összecsatoltak, de nem épültek össze. Ezeket elég sok helyen le is tudtam választani, de ami teljesen beolvadt, és nem rendelkezett különálló etnikai statisztikával, azt kénytelen voltam átcsatolni a másik vármegyéhez. Ilyen például a Temes vármegyei Újarad, Zsigmondháza, Kísszentmiklós hármas, melyek a második világháború után beolvadtak Arad városába. Így sikerült az ország területét

is megnövelnem 9 négyzetkilométerrel, mivel Fiumétől nyugatra eső területekből ennyit kebelezett be. Ezek akkor Ausztriához tartoztak.

Nyolc ország statisztikai hivatalának adatait használtam fel ennek a térképnek az elkészítéséhez. Nem volt egyszerű, hiszen a magyar kivételével egyik nyelven sem beszélek, de legalább végre először az életben hasznát vettem annak, hogy anno megtanították nekem a cirill betűket.

Minden egyes települést külön-külön beillesztettem a saját vármegyéjébe. A végeredményt pedig összeadtam. Így az ezredfordulós népszámlálások alapján kiderült, hogy a Horvátország nélküli történelmi Magyarország összlakosságának 46,3%-a magyar.

A jelenlegi helyzetet illusztrálom ezzel a térképpel. Ez tehát a magyarok arányát mutatja be a történelmi Magyarországon, a 2000-es népszámlálások felhasználásával, vármegyékre lebontva. Látható, hogy a szürke és a sárga terület jelöli azt, ahol csak elvétve találkozunk magyarokkal, de számuk igazából csak Árva és Lika-Korbava vármegyékben mondható csekélynek, azokon kívül arányuk mindenhol 1%, vagy az fölötti. Kiemelném azonban Temes vármegyéjét, hiszen ott a több mint 600 ezres összlakosság 8%-a magyar. A sárgákban, mint látható, még a 10%-ot is meghaladja. Itt Pozsonyt említeném meg ahol az összlakosság közelít az egymillióhoz, és ennek csaknem ötöde magyar. A zöld vármegyéknél már jelentős kisebbségnek számít, hiszen a vármegye közel negyede magyar. Azonban a 30% feletti arány (ezek a világoskékek), már jelentős tömbmagyarságot feltételez. Itt Bihart emelném ki, amelyik 39%-os eredményével majdnem a következő kategóriába került. A 40-49% közötti értékeket mutatók (türkiz, Hont, Szatmár és Maros-Torda) már hozzák az úgynevezett „országos átlagot”. Ezeknél megjegyzendő, hogy Maros-Tordában a magyarság a 49%-os eredményével relatív többséget alkot. Ami ettől sötétebb kék, ott már mindenhol a magyarság van abszolút többségben. És akkor lássuk a 90% feletti értékeket mutató fekete színű vármegyéket. Ezek közül külön kiemelve a Kelet-Magyarország szívében fekvő Udvarhely vármegyéjét, amelyet nem tudott megtörni a több évtizedes megszállás sem, és a 97%-os arányával 8. a vármegyék rangsorában. Csak olyanok előzik meg, amelyeket nem csonkítottak meg Trianonban.

A folytatásban azt szeretném bemutatni milyen buktatókkal kellett megküzdenem ahhoz, hogy kijöjjön ez a végeredmény. Churchill óta tudjuk, hogy mi van a szemenszedett hazugsággal és a statisztikával, és sajnos meg kellett állapítanom, hogy nem járt messze a valóságtól. A statisztikusok szerint a számok nem hazudnak. Ezért inkább a statisztikusok hazudnak. Ugyanis akárki akármit mond, imádják csürni-csavarni a számokat, és úgy kihozni a végeredményt, hogy az a megrendelőnek jó legyen. A szomszédos országok hivatalos népszámlálási adatbázisában tökéletesen szembetűnik a megrendelő óhaja. Az államalkotó nemzet dominanciáját fent kell tartani! Nem volt olyan ország, ahol ne találtam volna valami sántító dolgot.

Kezdjük a söprögetést a saját házunk táján. Mielőtt valaki azt hinné, hogy mi jó példával járunk elől, azt ki kell ábrándítanom. A mi népszámlálásunktól sem voltam hanyatt esve. Mivel a nemzetiségre vonatkozó kérdésre nem is kötelező válaszolni, már sejteni lehet, hogy micsoda káosz van a mi adatainkban.

Hozzáteszem gyorsan, hogy ez máshol is így van, de nálunk a káoszt csak fokozza, hogy ha szeretnénk, akkor akár több nemzetiséget is megjelölhetünk, ami ugye elég életszerű. Nagyjából, mint egy fenékkal, két lovat megülni. A végeredmények böngészésénél dőbben csak rá az ember a rendszer hibáira. Csak két példát mutatok, de jóval többet is lehetne.

	Népesség összesen	A nemzetiség														
		magyar	bolgár	cigány	görög	horvát	lengyel	zsidó	német	örmény	román	rusz	szerb	szlovák	szlovén	ukrán
Méhkerék	2 315	1 793	-	47	1	-	-	-	4	2	1 713	2	-	2	1	3
Cegléd	38 055	35 309	2	240	11	2	13	1	101	-	38	3	7	55	10	80

Az egyik kedvencemmel, Méhkerékkal kezdem, amelyik tökéletes példája Trianon igazságtalanságának, hiszen míg a határmentén a 90%-ban magyarok lakta Nagyvárad vagy Szatmárnémeti a román oldalra kellett, hogy kerüljön, addig a 90%-ban románok lakta Méh-kerék maradhatott a magyar oldalon. A román identitás, mint látható napjainkra is megmaradt, és a 2.315 fős lakosságból 1.713-an románok vallják magukat. De itt jön a csavar. 1.793-an magyarnak is vallják magukat, és ha mindenkit összeadunk, akkor 3.568 fő jön ki, ami másfélszer annyi, mint a tényleges lakosság. De ott az ellenpélda. Cegléden örmény kivételével mindenféle etnikum él, viszont arról a 2.183 emberről csak a jóisten tudja, hogy voltaképpen milyen nemzetiségű.

Mivel ide és oda is csal a rendszer, ezért én a következőképpen oldottam meg a prob-lémát. A nemzetiségek számát összeadtam, és levontam az állományból. Így jött ki a magyarok száma.

De nálunk azért még istenes a helyzet. Nem így tőlünk keletre. Romániában anya-nyelv, és nemzetiség szerinti népszámlálás is van. Természetesen a kettő sehol sem egyezik, csak ahol egy fajta nemzetiség van az adott településen. Jellemző, hogy a cigányok a román többségű környezetben román, a magyar többségű környezetben magyar anyanyelvűnek vallják magukat. De van náluk más is.

Județe	Populație stabilă TOTAL	Din care, după etnie:									
		Română	Maghiară	Romă	Germană	Ucraineană	Turcă	Tatară	Rus-lipoveană	Alte etnii ¹⁾	Etnie nedecarată
A	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
MEHEDINTI	254570	241501	153	10956	156	13	38	-	1561	190	
MURES	531380	279488	200989	46637	1471	88	51	4	73	576	2003
NEAMT	452900	444994	189	6703	91	35	44	6	231	259	348
OLT	415530	405393	246	9601	11	5	31	-	7	105	131
PRAHOVA	735903	716047	448	17798	150	16	186	6	54	453	785
SATU MARE	329079	189991	113541	17513	4986	1397	7	-	7	405	1232
SALAJ	217895	150143	50659	15137	70	29	*	*	5	1270	579
SIBIU	375992	340836	10893	17901	4117	28	30	3	60	671	1453
SUCEAVA	614451	590741	178	11858	699	5698	32	-	1717	2762	766
TELEORMAN	360178	348299	140	10550	15	3	36	*	3	598	533
TIMIS	649777	555752	35294	14534	8497	5953	133	24	105	17967	11518
TULCEA	201462	179582	97	3768	49	1317	1891	179	10908	3512	159
VASLUI	375148	368317	49	5933	11	5	12	3	82	95	641
VALCEA	355320	348344	198	6384	63	13	38	*	8	145	125
VRANCEA	323080	309999	72	11916	14	10	41	*	6	166	855
Mun. BUCURESTI	1677985	1621501	3463	21394	1110	279	2388	388	779	12978	13705

* - rubricile marcate cu * semnifică număr redus de cazuri de observare (mai mic de 3)

1) - cuprinde și toate etniile cu mai puțin de 20.000 persoane declarate la nivel național, respectiv: sârb, slovac, evreu, bulgar, ceh, croat, grec, polonez, armean, rutean, italian, albanez, macedonean

Ez a táblázat megye szerinti népszámlálási végösszeg 2011-ben. Ez a statisztikai hivatal által lett kibocsátva, ezért van románul, de így hitelesebb. A kiemelt nemzetiségek sorrendben a következők: román, magyar, cigány, német, ukrán, török, tatár, orosz-lipován. Ez utóbbi három többségében csak Moldva és Dobrudzsa területén található, így annyira nem is foglalkozunk velük, de az utolsó két oszlop már lényegesebb. Bár az utolsó oszlop, a nem válaszolók száma, de ez 2002-ben még szerencsére nem volt ilyen sok. Az utolsó előtti oszlop viszont annál érdekesebb. Ez az úgynevezett „egyéb etnikum”, amit alul a megjegyzésben kifejt, hogy kik tartoznak ide. Azok, akiknek az összlétszáma országosan nem éri el a 20.000 főt ide vannak ömlesztve. Fel is sorolja őket: szerb, szlovák, zsidó, bolgár, cseh, horvát, görög, lengyel, örmény, rutén, olasz, albán és macedón. Megjegyzem, hogy itt volt az egyetlen, ahol nem az országos hivatal közléséből dolgoztam, hanem **Varga E. Árpád** statisztikáiból, aki a településrészekre bontva közölte a számokat, míg az országos számok csak az úgynevezett községi szinten voltak elérhetők, és ugyanezekkel a részletezésekkel. Viszont *Varga E. Árpádnál* tovább bontva is meg tudom mutatni, hogy mik szerepelnek még az „egyéb” kategóriában. Ezek Sepsiszentgyörgy adatai.

Etnikai megoszlás 2011				
Összes	Román	Magyar	Cigány	Ukrán
56006	11807	41233	398	8
Német	Orosz/lipován	Török	Tatár	Szerb
61	5	5	-	*
Szlovák	Bolgár	Horvát	Görög	Zsidó
-	3	-	*	7
Cseh	Lengyel	Olasz	Kínai	Örmény
-	4	6	*	3
Csángó	Macedón	Más	Nem nyilatkozott	
27	*	13	2420	

A számok igazából mellékesek, de megjegyzendő, hogy a kicsillagozott azt jelenti, hogy a számuk nem éri el a hármat, így nem is kerülnek beszámításra. 1–2 ember valóban nem sok, de sok kicsi sokra menne. Viszont ami

a lényegesebb, hogy itt már látunk két másik népcsoportot is, ami a román statisztikából hiányzott. Az egyik a kínai, a másik a csángó. Tehát az ember nyugodtan mondhatja magát csángónak, ha a kedve úgy tartja, ami neki is öröm, meg a statisztikusoknak is, mivel a magukat csángónak vallók száma lejön a magyarokéból.

Az a baj, hogy napokig lehetne beszélni arról, hogy milyen egyéb családok vannak a környező országok statisztikáiban, de az idő rövideje miatt, csak pár érdekesebbet emelnék ki.

Maradjunk a megosztásoknál. Ez ugyanis a legjellemzőbb. Ha már a románoknál tar-tunk. Ukrajnában külön veszik őket a moldávoktól, Szerbiában és Horvátországban pedig a vlachoktól. Ahogy a szlovákoknál külön vannak a csehek, és a morvák. Mely való igaz, hogy két külön népcsoport, de mivel a többi országban csak a csehek vannak feltüntetve, ezért őket is jobbnak lát-tam összevonni, ahogy a fentebb említetteket. Ausztriában a horvátok van-nak igen szép számmal, így ott őket kell megnyirbálni. Ezt úgy oldották meg, hogy külön tételként szerepel az őshonos burgenlandi horvát (Burgenland-Kroatisch) az egyéb horvától (Kroatisch). Szerbiában egyébként van még az említetten felül további szétválasztás is. A horvátok külön vannak a bunyevá-coktól, és hasonló a helyzet a bosnyákokkal és a muzulmánokkal. A bosnyákok jelentős többsége muszlim, de meg lehet önálló nemzetiségként jelölni a mu-zulmán is. Élek a gyanúperrel, hogy a muzulmánok többsége bosnyák. Bár megjegyzem, hogy a magyarországi bosnyákok hagyományosan katolikus vallásúak, és horvátnak tartják magukat. Ettől függetlenül szerintem ez nem véletlen. Jellemző még, hogy Szerbiában a mai napig sokan vallják magukat jugoszlávnak, de meg lehet jelölni nemzetiségként területi hovatartozást. Ahogy Horvátországban is, de ott csak az 1991-es népszámlálásnál találko-zunk jugoszlávokkal. 2001-ben viszont már egy sincs. Végül a legérdekesebb. A ruszinok helyzete. A Kárpát-medencében mindenhol külön nemzetiség-ként kezelik a ruszinokat és az ukránokat. Mindenhol. Kivéve Ukrajnában.

Tehát mint említettem a *Horvátország nélküli történelmi Magyarország össz-lakosságának 46,3%-a magyar*. Elég kevésnek tűnik, de nézzünk egy ki-csít vissza az időben. Az 1890-es népszámláláskor Magyarország össznépe-ségének 48,6%-a volt magyar. Tehát semmivel se rosszabb a helyzet, mint akkor volt. Aztán jön a kérdés, hogy mi legyen azzal a rengeteg kisebbséggel? Kérdésre kérdéssel felelek. Mit tettek a szomszédos országok, mikor több milliónyi idegent hajtottak az uralmuk alá? A történelem igazolja őket, hogy helyel-közzel megbirkóztak velük. Meg lehet nézni a magyarok állapotát Dél-Szlovákiában, a Vajdaságban, vagy Erdélyben. Nem azt mondom, hogy ez a követendő példa, de ezek után végképp nem értem, hogy mi miért ne tudnánk ugyanúgy megoldani azt a „problémát”, ami akkor jelentkezne, ha megtörténne a teljes revízió. De ha már egy történelmi példa említettem. Akkor a tényekhez kívánczik még, hogy az 1890-es népszámlálás után 20 évvel 1910-ben már 55% volt a magyarok aránya. Látható, hogy akkor elin-dult egy folyamat, ami ugyanúgy mehetne napjainkban is. Ezért én úgy ér-zem, hogy semmi sincs veszve. Főleg azért, hogy folyamatosan **Théophile Delcassé**, volt francia külügyminiszter szavai lebegnek a szemesem előtt, amit

Trianon után mondott. *„Egy nemzet sincs megalázva azzal, hogy legyőzték, vagy ha aláírt késsel a torkán egy végzetes békeszerződést. Becstelenné válik azonban, ha nem tiltakozik, ha tönkretételéhez maga is hozzájárulását adja. Nem a vesztes a bukás, hanem a lemondás.”*